

UZASADNIENIE

Formularz UWŁ	Sygnatura akt	<i>II K 513/22</i>	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	Sąd Rejonowy w Obornikach	02.10.2009	II K 440/09
1.1.2.	Sąd Rejonowy w Chodzieży	14.04.2010	II K 166/10
1.1.3.	Sąd Rejonowy w Chodzieży	13.10.2010	II K 556/10
1.1.4.	Sąd Rejonowy w Wągrowcu	15.09.2011	II K 573/11
1.1.5.	Sąd Rejonowy w Jarocinie	11.09.2013	II K 316/13
1.1.6.	Sąd Rejonowy w Wągrowcu	26.04.2018	II K 90/18
1.1.7.	Sąd Rejonowy w Wągrowcu	17.12.2018	II K 671/18 (objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Trzciance II K 429/19)

1.1.8.	Sąd Rejonowy w Trzciance	08.01.2019	II K 432/18 (objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Trzciance II K 429/19)
1.1.9.	Sąd Rejonowy w Chodzieży	20.08.2020	II K 629/19 (objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda VI K 306/22)
1.1.10.	Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu	09.12.2020	VI K 147/20 (objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda VI K 306/22)
1.1.11.	Sądu Rejonowego w Wągrowcu	24.05.2022	II K 207/22
1.1.12.	Sądu Rejonowego w Wągrowcu	03.08.2022	II K 336/22
1.2. Inne fakty			
1.1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.1.1.	A. K. (l. 40) został skazany: 1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Obornikach z dnia 02.10.2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 440/09 skazującego za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., popełnione w okresie od 23.05.2009r. do 04.06.2009 r., na karę 8 miesięcy ograniczenia	odpisy wyroków i dane o skazaniach z akt spraw	7-11,25-28, 37, 54-77 oraz akta główne: II K 440/09, II K 166/10, II K 556/10, II K 573/11, II K 316/13, II K 90/18, II K 671/18, II K 432/18, II K 492/19, II K 629/19, VI K 147/20, VI K 306/22, II K 207/22, II K 336/22

wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Chodzieży z dnia 14.04.2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 166/10 skazującego za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k., art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniach: 14.12.2009 r., 27.12.2009r., 30.12.2009 r., 31.12.2009r., 05.01.2010r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, orzeczono grzywnę 50 stawek dziennych po 20 zł (art. 33 § 2 k.k.) - kara grzywny wykonana, postanowieniem z dnia 01.03.2013 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Chodzieży z dnia 13.10.2010 r. sygn. akt II K 556/10 skazującego za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k., popełnione w okresie od listopada 2009 r. do sierpnia 2010 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3

lat próby, postanowieniem z dnia 11.03.2013 r. zarządzone wykonanie kary;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 15.09.2011 r. sygn. akt II K 573/11 skazującego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., popełnione dnia 13.05.2011 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby - postanowieniem z dnia 29.10.2012 r. zarządzone wykonanie kary pozbawienia wolności;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 11.09.2013 r. sygn. akt II K 316/13 skazującego za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione od 12.08.2012 r. do 10.10.2012 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 26.04.2018 r. w sprawie o sygn. II K 90/18 za: - przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. i art. 209 § 1a k.k., popełnione w okresie od 25.09.2012 r. do 16.06.2013 r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

- ciąg przestępstw z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 209 § 1a k.k., popełnione w okresie od 01.06.2016

r. do 09.11.2016 r.
i od 14.02.2017r. do
22.11.2017r., na karę
8 miesięcy pozbawienia
wolności;

i karę łączną 10 miesięcy
pozbawienia wolności;

7. wyrokiem Sądu
Rejonowego w Wągrowcu
z dnia 17.12.2018 r.
sygn. akt II K
671/18 skazującego za
przestępstwo z art. 209
§ 1a k.k., popełnione
od 23.11.2017 r. do
18.06.2018 r., na karę
10 miesięcy pozbawienia
wolności;

8. wyrokiem Sądu
Rejonowego w Trzciance
z dnia 08.01.2019
r. sygn. akt II K
432/18 skazującego za
przestępstwo z art.
209 § 1a k.k.,
popełnione od 21.04.2017
r. do 17.06.2018 r., na karę
6 miesięcy pozbawienia
wolności.

Wyrokiem łącznym
Sądu Rejonowego w
Trzciance z dnia
16.01.2020r. sygn. **II K**
492/19 połączono kary
orzeczone w sprawach:
II K 671/18, II K
432/18 i wymierzono karę
łączną roku pozbawienia
wolności;

9. Sądu Rejonowego
w Chodzieży z dnia
20.08.2020 r. sygn. akt II
K 629/19 skazującego za
przestępstwo z art. 235 k.k.
i art. 270 § 2 k.k. w zw. z
art. 11 § 2 k.k., popełnione

w dniu 15.06.2019r., na karę roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym; postanowieniem z dnia 30.06.2021 r. orzeczono karę zastępczą pozbawienia wolności;

10. wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 09.12.2020 r. w sprawie o sygn. VI K 147/20 za:

- przestępstwo z art. 193 k.k., popełnione w dniu 16.08.2019 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

- przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 16.08.2019 r., na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

i karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda z dnia 11.07.2022r. sygn. **VI K**

306/22 połączono kary orzeczone w sprawach: VI K 147/20 i II K 629/19 i wymierzono karę łączną roku pozbawienia wolności;

11. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu

	<p>z dnia 24.05.2022 r. sygn. akt II K 207/22 skazującego za przestępstwo z art. 209 § 1 i 1a k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnione od 30.09.2020 r. do 21.06.2021 r., na karę roku pozbawienia wolności;</p> <p>12. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 03.08.2022 r. sygn. akt II K 336/22 skazującego za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 209 §1a k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione od 27.06.2021 r. do 19.01.2022 r., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;</p>		
wyjaśnienia skazanego	81		
karta karna	12, 40		
1.2.1.2.	<p>Skazany odbył kary z wyroków o sygn. II K 440/09, II K 166/10, II K 556/10, II K 573/11, II K 316/13, II K 90/18, II K 671/18 i II K 432/18 (II K 492/19).</p> <p>Po odbyciu w dniu 14.08.2020 r. ostatniej kary (roku pozbawienia wolności) z wyroku łącznego sygn. II K 492/19 - łączącego dwa skazania za przestępstwa tzw. niealimentacji - skazany w dalszym ciągu uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego (w okresach od 30.09.2020</p>	dane o odbyciu kar	42-43, 15-23, 78-80

	<p>r. do 21.06.2021 r. i od 27.06.2021 r. do 19.01.2022 r.). W tym czasie nie był zarejestrowany w PUP (nie stawił się), podejmował odpłatne zajęcia dorywcze.</p> <p>Za te kolejne dwa przestępstwa tzw. niealimentacji został skazany w sprawach o sygn. II K 207/22 i II K 336/22.</p> <p>Aktualnie (od 12.09.2022 r.) odbywa karę pozbawienia wolności ze sprawy o sygn. II K 336/22.</p> <p>Karę pozbawienia wolności z wyroku łącznego w sprawie o sygn. VI K 306/22 (II K 629/19 i VI K 147/20) odbył częściowo w okresie 11.03.2022r. do 12.09.2022r. Kara ta podlega dalszemu wykonaniu.</p> <p>Kara pozbawienia wolności ze sprawy o sygn. II K 207/22 - podlega wykonaniu.</p>	
dane osobo-poznawcze	k. 21-22,27,65,98 akt II K 207/22 i k. 13, 43 II K 336/22	
karta karna	12, 40	
opinia o skazanym	44-45	
wyjaśnienia skazanego	81	

1.2.1.3.	<p>Skazany:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zdrowy, kawaler, przed osadzeniem mieszkał z konkubiną i jej dziećmi; na dwoje dzieci z poprzedniego związku ma obowiązek alimentacyjny; - z zawodu tapicer, zatrudniony odpłatnie poza zakładem karnym; wynagrodzenie zajęte na poczet alimentów; z obowiązków pracowniczych wywiązuje się sumiennie (wniosek o nagrodę); - w zakładzie karnym zachowuje się poprawnie (cztery razy nagradzany, relacje z współosadzonymi układa zgodnie); - karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania, uczestniczy w rozmowach z psychologiem; deklaruje krytyczny stosunek do przestępstw; - utrzymuje kontakt z najbliższymi. 	opinia o skazanym	44
wyjaśnienia skazanego	81		
wniosek o nagrodę	50		
1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.2.1.			

2. Ocena Dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.2.1	odpisy wyroków, opinie o skazanym, zaświadczenia, dane o odbyciu kar, karta karna i dokumenty w aktach spraw	Dokumenty te nie budziły wątpliwości pod względem autentyczności i prawdziwości zawartych w nich treści; zostały sporządzone rzetelnie i przez uprawnione do tego podmioty. Zebrany w ten sposób materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do dokonania ustaleń faktycznych w zakresie zachowania skazanego w okresie odbywania kary pozbawienia wolności i na wolności, jego warunków rodzinnych, majątkowych i stanu zdrowia, a także danych dot. odbycia kar, a w konsekwencji do określenia stopnia zaawansowania procesu readaptacji społecznej skazanego.	
wyjaśnienia skazanego	Skazany opisywał swoją sytuację życiową i przebieg wykonywania kary zasadniczo zgodnie z zebrany materiał dowodowy, a zatem nie było powodów, by wyjaśnienia te kwestionować. W zakresie wyrażanego przez skazanego krytycznego stosunku do popełnianych		

	<p>w przeszłości przestępstw i woli poprawy, oświadczenia skazanego mają charakter deklaratoryjny. Wymagają zweryfikowania w kontekście zebranych danych dotyczących funkcjonowania skazanego w warunkach zakładu karnego i pobytu na wolności, o czym dalej (sekcja 4).</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
		<p>-----</p>	
<p>3. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy</p>	<p>Kary lub środki karne podlegające łączeniu</p>	
<p>3.1.1.</p>	<p>Sąd Rejonowy w Wągrowcu</p>	<p>II K 207/22</p>	
<p>3.1.2.</p>	<p>Sąd Rejonowy w Wągrowcu</p>	<p>II K 336/22</p>	
<p>Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z</p>			

wyjaśnieniem podstawy prawnej

W związku ze zmianą normatywną w odniesieniu do instytucji zbiegu przestępstw - wprowadzoną ustawą z 19.6.2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 - określając warunki do wydania wyroku łącznego należy uwzględnić w pierwszej kolejności przepis przejściowy art. 81 cyt. ustawy, który wprowadza:

a) w art. 81 ust. 2 cyt. ustawy, nakaz stosowania nowej ustawy w sytuacji, gdy wszystkie kary jednostkowe orzeczone zostały prawomocnie po dniu wejścia w życie nowelizacji, tj. od 24.06.2020 r. (na gruncie tych przepisów Sąd orzeka karę łączną z jednorodząjowych kar lub kar podlegających łączeniu, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw).

b) w art. 81 ust. 1 cyt. ustawy, nakaz stosowania

ustawy w brzmieniu dotychczasowym w przypadku, gdy wszystkie łączone kary zostały prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, tj. przed 24.06.2020 r. (na gruncie tych przepisów kara łączna wymierzana była w odniesieniu do kar jednostkowych lub kar łącznych, które były jednorodnej (lub inne podlegające łączeniu) i podlegały wykonaniu (w całości lub części), a nadto co do których nie zachodziła przesłanka negatywna określona w art. 85 § 3 k.k. (popelnienie czynu w czasie odbywania innej kary).

Sąd miał także na uwadze, że hipotezą art. 81 cyt. ustawy nie są objęte przypadki generujące potrzebę połączenia kar orzeczonych prawomocnie w okresie obowiązywania różnych porządków normatywnych, dla których datą graniczną jest 24.06.2020 r., dlatego też zastosowanie do nich znajdowałby art. 4 § 1 k.k. (por. tak też SA Szczecin, post. 05.05.2021 r., II AKz 167/21).

Na wstępie należy wyjaśnić, że aktualnie wykonaniu podlegają kary z wyroków sygn. II K 207/22, II K 336/22 i wyroku łącznego sygn. VI K 147/20 (obejmującego

jednostkowe skazania w sprawach o sygn. VI K 147/20 i II K 629/19). Kary orzeczone w/w jednostkowymi skazaniami zostały orzeczone wyrokami prawomocnymi po dniu 24.06.2020 r., a zatem zastosowanie znajdują przepisy o karze łącznej w brzmieniu aktualnym.

Podstawą kary łącznej orzeczonej w niniejszej sprawie są wyłącznie kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach sygn. II K 207/22 i II K 336/22, gdyż na gruncie obecnych przepisów zachodzi odpowiednia – normatywnie wyznaczona przez art. 85 § 1 k.k.– relacja czasu popełnienia czynów do daty wyrokowania w tych sprawach (tj. czyn ze sprawy o sygn. II K 336/22 popełniony został przed wydaniem pierwszego chronologicznie w tej grupie wyroku w sprawie o sygn. II K 207/22). Przy czym za czas popełnienia przestępstw wieloczynnościowych, do których zalicza się przestępstwo nie alimentacji, należy uznać czas dokonania ostatniego z czynów składających się na realizację znamion typu (tak: SA w G. w post. z 11.8.1999 r., II AKo 199/99; wyr. SN z 15 IV 2002 r., II KKN 387/01).

Wskazać należy, że takie normatywnie wyznaczone warunki temporalne nie zachodzą między tymi dwoma skazaniami a wcześniejszymi skazaniami w sprawach sygn. II K 629/19 i VIK 147/20 (objętymi wyrokiem łącznym sygn. VI K 306/22), gdyż żaden z czynów w sprawach sygn. II K 207/22 i II K 336/22 nie został popełniony przed datą wydania wyroku w sprawie sygn. II K 629/19 lub VI K 147/20.

Nie zachodziły zatem warunki w rozumieniu art. 575 § 1 k.p.k., które uzasadniałyby połączenie kar orzeczonych w sprawach sygn. II K 207/22 i II K 336/22 z karami objętymi poprzednio wydanym wyrokiem łącznym sygn. VI K 306/22. Wyrok łączny w sprawie sygn. VI K 306/22 korzysta zatem z atrybutu prawomocności, a zawarte w nim rozstrzygnięcia podlegają ochronie wynikającej z powagi rzeczy osądzonej (art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.).

Podobne uwagi natury prawnej należy odnieść do poprzedniego wyroku łącznego w sprawie o sygn. II K 492/19 (brak warunków do wydania nowego wyroku łącznego obejmującego skazania, co do których zapadł

już prawomocny wyrok łączny).

2. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

Sąd zauważa ponadto, że A. K. został skazany dwoma wyrokami za przestępstwa z art. 209 §1 w zw. z §1a k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., należące do ciągu przestępstw, stąd też należało w podstawie prawnej przywołać również art. 91 § 3 k.k.

Zgodnie z ugruntowanym już obecnie orzecnictwem, w takiej sytuacji kara orzekana wyrokiem łącznym jest karą łączną, której podstawę stanowią kary z osobna wymierzone za te przestępstwa. Oznacza to, że kara łączna wymierzana jest w granicach powyżej dolnej granicy najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, do sumy tych kar (art. 86 § 1 k.k.), przy czym górna granica takiej kary łącznej nie może przekroczyć górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, przewidzianego w przepisie, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje (tak: SN wyrok z

30.04.2015 r., VKK 395/14; uchwała SN z 30.09.2014 r., I KZP 20/14).

Orzeczona wobec skazanego kara łączna - której podstawą są wymienione w pkt 3.1.1. i 3.1.2. uzasadnienia kary jednostkowe pozbawienia wolności - powinna zatem mieścić się w granicach: powyżej najwyższej z tych kar (powyżej roku) do ich sumy (rok + 7 miesięcy), która to suma - w realiach niniejszej sprawy - nie przekracza górnej granicy ustawowego zagrożenia za przypisane mu przestępstwa z art. 209 §1 w zw. z § 1a k.k. zwiększonego o połowę (górną granicą zagrożenia karą pozbawienia wolności za występki z art. 209 §1a k.k. wynosi 2 lata).

3. Na podstawie art. 85a k.k., orzekając karę łączną, Sąd brał pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Użycie w tekście prawnym wyrażenia „przede wszystkim” wyklucza możliwość przyjęcia, że dyrektywy prewencji indywidualnej i generalnej są jedynymi, które należy brać pod uwagę przy

orzekaniu kary łącznej.
W szczególności, przy wymiarze kary łącznej sąd musi kierować się także związkiem przedmiotowo – podmiotowym między zbiegającymi się przestępstwami, który może mieć zasadnicze znaczenie dla określenia zasady łączenia kar. Im ściślejszy jest ten związek, tym bardziej rozważyć należy możliwość zastosowania absorpcji czy asperacji, przy założeniu, że pełna absorpcja bądź kumulacja winny mieć – co do zasady – charakter wyjątkowy (wyrok SN z 02.02.2021 r., IV KK 426/20).

4. **WYMIAR KARY**

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

- skazany dopuścił się występków wymierzonych w to samo dobro prawne (rodzina, opieka), naruszone zostały prawa tych samych pokrzywdzonych (dwójka dzieci), strona przedmiotowa i podmiotowa zachowania była taka sama (zaniechanie alimentowania; zamiar bezpośredni; motywacja), oba czyny popełnione w warunkach recydywy specjalnej podstawowej; miejsce popełnienia czynu było to samo, a

odstęp między kolejnymi występками był krótki
- zachodzi zatem ścisłe powiązanie między występками;

- skazany deklaruje wolę poprawy i krytyczne podejście do popełnianych przestępstw; pracuje odpłatnie (w ten sposób reguluje częściowo dług alimentacyjny) i poprawnie funkcjonuje w warunkach więziennych - to niewątpliwie istotne czynniki działające na korzyść skazanego;

- prognostyczne znaczenie tych okoliczności należy jednak ważyć z umiarem, bacząc również na sposób postępowania skazanego w warunkach wolnościowych i jego dotychczasowy stosunek do porządku prawnego, w tym do obowiązku alimentowania;

- wszak A. K. za niealimentację był już łącznie skazywany sześciokrotnie (w tym czterokrotnie przed analizowanymi obecnie występками); a łączny okres niełożenia alimentów na dzieci wyniósł ponad sześć i pół roku (licząc tylko okres objęty prawomocnymi skazaniami);

- skazany poddawany był różnorodnym oddziaływaniom resocjalizującym (probacja przy warunkowym zawieszeniu

i przy warunkowym przedterminowym zwolnieniu,

krótkoterminowe kary pozbawienia wolności) - środki te nie odniosły jednak założonych celów;

- uzasadniony jest zatem wniosek, że skazany otrzymał w przeszłości dość dużą liczbę „ostrzeżeń”, które nie dawały jednak trwałych efektów resocjalizujących;

- zaledwie półtora miesiąca po opuszczeniu zakładu karnego (po odbyciu łącznie roku pozbawienia wolności za dwa występki niealimentacji) skazany ponownie uchylał się od obowiązku alimentacyjnego, za co został skazany (w podlegających obecnie łączeniu sprawach)

– powyższe okoliczności plasują skazanego wśród sprawców niepoprawnych;

- ocena zatem obecnej postawy skazanego musi uwzględniać nie tylko jego deklaracje poprawy i prawidłowe funkcjonowanie w warunkach kontrolowanych (zakład karny), ale też sposób funkcjonowania w warunkach wolnościowych – łączna ocena w/w elementów pozwala na wyprowadzenie ostrożnej prognozy wobec

przyszłego zachowania się skazanego;

- wymaga bowiem podkreślenia, że skazany w warunkach kontrolowanych (więziennych) potrafi sumiennie pracować odpłatnie i regulować częściowo alimenty, podczas gdy w warunkach wolnościowych traci te umiejętności, mając się zająć dorywczymi wymykającymi się komorniczej egzekucji;

- względy prewencyjne i wychowawcze dyktują tym samym wniosek o potrzebie ukształtowania takiej kary łącznej, która poprzez realną dolegliwość będzie w stanie przeciwdziałać dalszemu utrwaleniu się tego rodzaju negatywnego zjawiska;

- to właśnie względy wychowawcze sprzeciwiały się nadmiernemu premiowaniu skazanego poprzez kształtowanie kary łącznej w sposób zbliżony do metody absorpcji, by nie wyrabiać w nim przekonania, że im więcej popełnia przestępstw, tym łagodniej jest traktowany i to w sytuacji, gdy ostatnich czynów dopuszczał się już w warunkach recydywy specjalnej;

- wobec tego należało ukształtować karę łączną w oparciu o metodę

asperacji, odrzucającą skrajne rozwiązania;

- orzeczona kara łączna jak w pkt 1 wyroku łącznego będzie w ocenie Sądu celową, z punktu widzenia wychowawczego i prewencyjnego, reakcją na popełnione czyny, stanowiąc syntetyczną całościową ocenę zachowań skazanego, nie przekraczającą ocenianego globalnie stopnia jego zawinienia i karygodności wszystkich występków;

- uwzględnia ponadto dostatecznie ściśle związki przedmiotowo-podmiotowe między analizowanymi przestępstwami, a także to, że skazany poprawnie funkcjonuje w warunkach więziennych, sumienie pracuje i reguluje z wynagrodzenia dług alimentacyjny oraz przejawia krytycyzm wobec popełnionych występków;

- ubocznie wskazać należy, że sytuacja skazanego nie uległa pogorszeniu w porównaniu z tą, w jakiej znajdowałby się, gdyby osądzany był jednym wyrokiem za ciąg przestępstw z art. 209 § 1a k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., a to mając na uwadze, że orzeczona obecnie kara łączna znacznie odbiega od górnej granicy kary grożącej za ciąg przestępstw niealimentacji;

- dalsze łagodzenie kary łącznej mogłoby wpływać demoralizująco na skazanego; ponadto, nie można zupełnie marginalizować względów ogólnoprewencyjnych i z zakresu kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa

- zbyt łagodne traktowanie skazanych na kilka przestępstw, w tym zwłaszcza w warunkach recydywy, nie wpłynie pozytywnie na kształtowanie postaw moralnych organizujących życie społeczne, ani nie przyczyni się do budowania przekonania o celowości przestrzegania norm systemu te tworzących oraz nieuchronności kary za dość powszechne przestępstwo, jakim jest niealimentacja.

5. Wymiar Środka karnego

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego

6. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym

Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym

umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Na podstawie art. 577 k.p.k. – zaliczenie okresów na poczet wymierzonej kary łącznej.	
3	Brak materialnoprawnych warunków do połączenia kar w pozostałym zakresie (art. 572 k.p.k.); przy czym co do skazań objętych poprzednimi wyrokami łącznymi - z uwagi na stan rzeczy osądzonej (art. 574 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. - por. sekcja 3 uzasadnienia).	
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
4	Kosztami został obciążony Skarb Państwa - zwolnienie skazanego od obowiązku, z uwagi na odbywanie kary pozbawienia wolności i ciężące na nim zobowiązania alimentacyjne.	
8. PODPIS		
Sędzia Anna Filipiak		